

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 31 października 2018 r.

Poz. 2077

USTAWA

z dnia 4 października 2018 r.

o zmianie ustawy – Kodeks wykroczeń oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2018 r. poz. 618 i 911) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Art. 10a. § 1. Jeżeli czyn będący wykroczeniem, za które wymierzono karę lub środek karny, stanowi, wspólnie z innym czynem lub czynami, ze względu na łączną wartość mienia przestępstwo, za które wymierzono karę lub środek karny tego samego rodzaju, wykonuje się surowszą karę lub środek karny. Przepisy art. 10 § 1 zdanie drugie oraz § 2–4 stosuje się odpowiednio.

§ 2. W wypadku dwóch lub więcej czynów będących wykroczeniami, o których mowa w § 1, za karę lub środek karny wymierzony za wykroczenie w rozumieniu § 1 uznaje się sumę kar lub środków karnych wymierzonych za te wykroczenia.”;

2) w art. 27 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Od zastępczej kary aresztu lub wykonywania pracy, o której mowa w art. 25 § 1, sprawca może być uwolniony w każdym czasie przez wpłacenie kwoty pieniężnej przypadającej jeszcze do uiszczenia.”;

3) w art. 47 uchyla się § 9;

4) w art. 65 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kto umyślnie wprowadza w błąd organ państwowy lub instytucję upoważnioną z mocy ustawy do legitymowania:

- 1) co do tożsamości własnej lub innej osoby,
 - 2) co do swego obywatelstwa, zawodu, miejsca zatrudnienia lub zamieszkania,
- podlega karze ograniczenia wolności albo grzywny.”;

5) art. 77 i art. 78 otrzymują brzmienie:

„Art. 77. § 1. Kto nie zachowuje zwykłych lub nakazanych środków ostrożności przy trzymaniu zwierzęcia, podlega karze ograniczenia wolności, grzywny do 1000 złotych albo karze nagany.

§ 2. Kto dopuszcza się czynu określonego w § 1 przy trzymaniu zwierzęcia, które swoim zachowaniem stwarza niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia człowieka,

podlega karze ograniczenia wolności, grzywny albo karze nagany.

Art. 78. Kto przez drażnienie lub płoszenie doprowadza zwierzę do tego, że staje się niebezpieczne,

podlega karze ograniczenia wolności, grzywny do 1000 złotych albo karze nagany.”;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia oraz ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

- 6) art. 108 otrzymuje brzmienie:
„Art. 108. Kto szczuje psem człowieka,
podlega karze ograniczenia wolności, grzywny albo karze nagany.”;
- 7) w art. 119 § 1 otrzymuje brzmienie:
„§ 1. Kto kradnie lub przywłaszcza sobie cudzą rzecz ruchomą, jeżeli jej wartość nie przekracza 500 złotych,
podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.”;
- 8) w art. 120 § 1 otrzymuje brzmienie:
„§ 1. Kto w celu przywłaszczenia dopuszcza się wyrębu drzewa w lesie albo kradnie lub przywłaszcza sobie z lasu drzewo wyrąbane lub powalone, jeżeli wartość drzewa nie przekracza 500 złotych,
podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.”;
- 9) w art. 122 § 1 i 2 otrzymują brzmienie:
„§ 1. Kto nabywa mienie, wiedząc o tym, że pochodzi ono z kradzieży lub z przywłaszczenia, lub pomaga do jego zbycia albo w celu osiągnięcia korzyści majątkowej mienie to przyjmuje lub pomaga do jego ukrycia, jeżeli wartość mienia nie przekracza 500 złotych,
podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.
§ 2. Kto nabywa mienie, o którym na podstawie towarzyszących okoliczności powinien i może przypuszczać, że zostało uzyskane za pomocą kradzieży lub przywłaszczenia, lub pomaga do jego zbycia albo w celu osiągnięcia korzyści majątkowej mienie to przyjmuje lub pomaga do jego ukrycia, jeżeli wartość mienia nie przekracza 500 złotych,
podlega karze grzywny albo karze nagany.”;
- 10) w art. 124 § 1 otrzymuje brzmienie:
„§ 1. Kto cudzą rzecz umyślnie niszczy, uszkadza lub czyni niezdatną do użytku, jeżeli szkoda nie przekracza 500 złotych,
podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2017 r. poz. 2067, z późn. zm.²⁾) po art. 20e dodaje się art. 20f w brzmieniu:

„Art. 20f. 1. Policja może pobierać, uzyskiwać, gromadzić, przetwarzać i wykorzystywać w celu wykrywania i ścigania sprawców wykroczeń oraz przestępstw informacje, w tym dane osobowe, o sprawcach wykroczeń przeciwko mieniu określonych w art. 119 § 1, art. 120 § 1, art. 122 § 1 i 2 oraz art. 124 § 1 Kodeksu wykroczeń, osobach podejrzanych o ich popełnienie oraz obwinionych i ukaranych za te wykroczenia, także bez ich wiedzy i zgody.

2. Informacje o osobach, o których mowa w ust. 1, obejmują:

- 1) imiona, nazwiska lub pseudonimy;
- 2) imiona i nazwiska rodowe rodziców;
- 3) datę i miejsce urodzenia;
- 4) oznaczenie i cechy identyfikacyjne dokumentu tożsamości;
- 5) adres zamieszkania i adres pobytu;
- 6) numer PESEL;
- 7) obywatelstwo i płeć;
- 8) źródła utrzymania, w tym miejsce zatrudnienia oraz, w miarę możliwości, dane o warunkach materialnych, rodzinnych i osobistych;
- 9) czas i miejsce popełnienia czynu, opis czynu, w tym sposobu działania sprawcy czynu i okoliczności jego popełnienia;
- 10) kwalifikację prawną czynu, wartość przedmiotu wykroczenia lub wysokość wyrządzonej szkody;
- 11) datę i rodzaj czynności będącej podstawą wprowadzenia informacji do zbioru danych dotyczących sprawców wykroczeń oraz datę otrzymania informacji o wykroczeniu;
- 12) oznaczenie jednostki organizacyjnej Policji wprowadzającej informacje do zbioru danych dotyczących sprawców wykroczeń;

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2405 oraz z 2018 r. poz. 106, 138, 416, 650, 730, 1039, 1544 i 1669.

- 13) oznaczenie i numer sprawy;
- 14) wskazanie zatrzymanych przedmiotów lub dokumentów wraz z ich oznaczeniem;
- 15) informacje o zastosowanych środkach przymusu wobec osoby oraz o jej legitymowaniu;
- 16) nazwę organu innego niż wymieniony w pkt 12, prowadzącego sprawę, a w przypadku przekazania sprawy innemu organowi – także jego nazwę i datę przekazania;
- 17) określenie sposobu zakończenia czynności wyjaśniających;
- 18) wskazanie, czy sprawa została przekazana do sądu w postępowaniu przyspieszonym lub z zastosowaniem art. 58 § 1 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia;
- 19) datę skierowania wniosku o ukaranie do sądu;
- 20) informacje o prawomocnych rozstrzygnięciach dotyczących czynu: orzeczeniach, zarządzeniach, mandatach karnych, obejmujących datę i treść rozstrzygnięcia, datę jego uprawomocnienia się oraz informacje o zastosowanych wobec sprawcy czynu środkach oddziaływania wychowawczego;
- 21) informacje o uchyleniu prawomocnego rozstrzygnięcia, o którym mowa w pkt 20.

3. Policja może pobierać, uzyskiwać, gromadzić, przetwarzać i wykorzystywać w celu wykrywania i ścigania sprawców wykroczeń oraz przestępstw informacje, w tym dane osobowe, dotyczące pokrzywdzonego czynem, o którym mowa w ust. 1, także bez jego wiedzy i zgody, obejmujące w przypadku osoby fizycznej: imiona, nazwisko, numer PESEL i adres zamieszkania, a w przypadku podmiotu niebędącego osobą fizyczną – dane identyfikujące ten podmiot.

4. Informacje, o których mowa w ust. 2 i 3, są gromadzone i przetwarzane w elektronicznym zbiorze danych dotyczącym sprawców wykroczeń, zwanym dalej „rejestrem wykroczeń”, prowadzonym w systemie teleinformatycznym przez Komendanta Głównego Policji, który jest ich administratorem w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 922 oraz z 2018 r. poz. 138, 723 i 1000).

5. Organ uprawniony do prowadzenia czynności wyjaśniających w sprawach o wykroczenia przekazuje do rejestru wykroczeń informacje, o których mowa w ust. 2 i 3, dotyczące wykroczeń wskazanych w ust. 1, pisemnie lub w sposób określony w ust. 8 pkt 2.

6. Informacje, o których mowa w ust. 2 pkt 20 i 21, przekazuje do rejestru wykroczeń, pisemnie lub w sposób określony w ust. 8 pkt 2, sąd lub organ, który wydał rozstrzygnięcie lub zastosował środki oddziaływania wychowawczego, niezwłocznie po zaistnieniu okoliczności, o których mowa w ust. 2 pkt 20 i 21.

7. Informacje przetwarzane w rejestrze wykroczeń udostępnia się bezpłatnie:

- 1) organom uprawnionym do prowadzenia czynności wyjaśniających w sprawach o wykroczenia oraz wykonywania czynności w celu zapobiegania wykroczeniom lub wykrywania wykroczeń oraz ich sprawców lub osobom przez nie upoważnionym w związku z prowadzonymi czynnościami wyjaśniającymi lub wykonywanymi czynnościami w zakresie wykrywania i ścigania wykroczeń;
- 2) organom uprawnionym do prowadzenia postępowań karnych, postępowań w sprawach nieletnich lub wykonywania czynności w sprawach nieletnich w związku z prowadzonymi postępowaniami;
- 3) innym organom lub podmiotom uprawnionym na podstawie przepisów odrębnych do otrzymania takich informacji w zakresie niezbędnym do realizacji ich zadań ustawowych.

8. Udostępnienie informacji przetwarzanych w rejestrze wykroczeń następuje:

- 1) na pisemny wniosek organów, osób lub podmiotów, o których mowa w ust. 7, zawierający dane umożliwiające wyszukanie informacji w rejestrze wykroczeń;
- 2) w drodze teletransmisji danych – w przypadku organów, osób lub podmiotów, o których mowa w ust. 7, którym administrator nadał uprawnienia dostępu do rejestru wykroczeń oraz przetwarzania informacji w tym rejestrze, jeżeli jest zapewnione odnotowywanie w systemie, kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie informacje uzyskał, a także zabezpieczenie techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie informacji niezgodnie z celem ich uzyskania oraz jest to uzasadnione specyfiką lub zakresem wykonywania zadań albo prowadzonej działalności.

9. Informacje przetwarzane w rejestrze wykroczeń udostępnia się na pisemny wniosek osobie, której dane osobowe dotyczą, wyłącznie w zakresie czynów stwierdzonych prawomocnym rozstrzygnięciem oraz w zakresie informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 1–11, 13 i 20, a jeżeli udzielenie takich informacji utrudniałoby realizację ustawowych zadań Policji, w szczególności w zakresie wykrywania i ścigania sprawców wykroczeń oraz przestępstw, zakres udzielanych informacji można ograniczyć do informacji o liczbie odnotowanych w rejestrze czynów, ich kwalifikacji prawnej, dacie wprowadzenia informacji do rejestru, czasie i miejscu popełnienia czynu oraz, w miarę możliwości, informacji określonych w ust. 2 pkt 20.

10. Czynności podejmowane przez administratora w zakresie realizacji wniosków złożonych przez osoby, których dane dotyczą, są wolne od opłat. Jeżeli wniosek osoby, której dane dotyczą, jest w sposób oczywisty nieuzasadniony ze względu na jego powtarzalność, administrator może:

- 1) pobrać opłatę lub
- 2) odmówić podjęcia działań w związku ze złożonym wnioskiem.

11. Obowiązek wykazania, że wniosek osoby, której dane dotyczą, jest w sposób oczywisty nieuzasadniony, spoczywa na administratorze.

12. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 10 pkt 1, wynosi 0,002 przeciętnego wynagrodzenia w poprzednim kwartale, poczynwszy od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu jego ogłoszenia przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” na podstawie art. 20 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1270).

13. Informacje o osobach, o których mowa w ust. 1, przetwarzane w rejestrze wykroczeń Policja przetwarza w celu realizacji innych ustawowych zadań niż określone w ust. 1, w zakresie niezbędnym do realizacji tych zadań.

14. Organy Policji dokonują weryfikacji informacji o osobach, o których mowa w ust. 1, przetwarzanych w rejestrze wykroczeń po zakończeniu sprawy, w związku z którą informacje te zostały wprowadzone do rejestru wykroczeń, a ponadto nie rzadziej niż co 3 lata, licząc od dnia uzyskania lub pobrania informacji, usuwając zbędne dane.

15. Dane osobowe osób, o których mowa w ust. 1, usuwa się z rejestru wykroczeń:

- 1) po upływie 3 lat od dnia ich wprowadzenia do rejestru, chyba że przed upływem tego terminu do rejestru zostały wprowadzone dane o kolejnym czynie takiej osoby stanowiącym wykroczenie określone w ust. 1;
- 2) przed upływem terminu wskazanego w pkt 1 – w razie uniewinnienia osoby, której dane dotyczą, odmowy wszczęcia wobec niej postępowania lub jego umorzenia prawomocnym orzeczeniem sądu lub śmierci tej osoby oraz w przypadku stwierdzenia przez uprawniony organ braku podstaw do pociągnięcia sprawcy do odpowiedzialności za wykroczenie, jeżeli nie zachodzi przesłanka dalszego przetwarzania danych osobowych dotyczących tej osoby w związku z innym czynem odnotowanym w rejestrze.

16. Dane osobowe osób, o których mowa w ust. 3, usuwa się z rejestru wykroczeń wraz z usunięciem danych sprawcy czynu, którym zostały one pokrzywdzone.

17. Usunięcia danych osobowych z rejestru wykroczeń dokonuje komisja powołana przez Komendanta Głównego Policji, która sporządza protokół z tych czynności.

18. W celu zapewnienia gromadzenia i przetwarzania informacji, o których mowa w ust. 2 i 3, w rejestrze wykroczeń organy Policji lub osoby przez nie upoważnione mogą występować do organów uprawnionych do prowadzenia czynności wyjaśniających w sprawach o wykroczenia, prowadzących postępowania w sprawach o wykroczenia lub do innych organów lub podmiotów, które mogą posiadać lub przetwarzać informacje, o których mowa w ust. 2 i 3, z wnioskiem o przekazanie do rejestru wykroczeń posiadanych lub przetwarzanych przez nie informacji w zakresie określonym w tych przepisach.

19. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposoby przetwarzania informacji, o których mowa w ust. 2 i 3, w rejestrze wykroczeń, sposób i tryb prowadzenia rejestru wykroczeń, rodzaje służb policyjnych uprawnionych do korzystania z rejestru wykroczeń, właściwość jednostek organizacyjnych Policji do wprowadzania informacji do rejestru wykroczeń, czynności będące podstawą wprowadzania informacji do rejestru wykroczeń, zakres, cel i sposób kontroli dostępu do rejestru wykroczeń oraz nadzoru nad przetwarzaniem informacji oraz sposób weryfikacji przydatności i niezbędności informacji przetwarzanych w rejestrze wykroczeń w zakresie realizacji zadań Policji, uwzględniając potrzebę ochrony informacji przed nieuprawnionym dostępem do nich, zapewnienie sprawności wprowadzania informacji do rejestru wykroczeń oraz konieczność zapewnienia aktualizacji, kompletności i prawidłowości informacji przetwarzanych w rejestrze wykroczeń;
- 2) sposób i tryb udzielania informacji o osobach na podstawie informacji przetwarzanych w rejestrze wykroczeń oraz wzór protokołu usunięcia danych osobowych z rejestru wykroczeń, wzór wniosku o udzielenie informacji przetwarzanych w rejestrze wykroczeń oraz wzór informacji o osobie, uwzględniając konieczność zapewnienia sprawnego udzielania informacji i potrzebę zabezpieczenia danych przed nieuprawnionym dostępem do nich.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2018 r. poz. 1600) w art. 12 dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Odpowiada jak za jeden czyn zabroniony wyczerpujący znamiona przestępstwa ten, kto w krótkich odstępach czasu, przy wykorzystaniu tej samej albo takiej samej sposobności lub w podobny sposób popełnia dwa lub więcej umyślnych wykroczeń przeciwko mieniu, jeżeli łączna wartość mienia uzasadnia odpowiedzialność za przestępstwo.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2018 r. poz. 475, 1039, 1387, 1467 i 1481) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 54:

a) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. W stosunku do osoby podejrzanej o popełnienie wykroczenia stosuje się odpowiednio przepisy art. 74 § 3 i 3a i art. 308 § 1 Kodeksu postępowania karnego.”,

b) dodaje się § 10 w brzmieniu:

„§ 10. W toku czynności wyjaśniających w sprawach o wykroczenia określone w art. 119 § 1, art. 120 § 1, art. 122 § 1 i 2 oraz art. 124 § 1 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2018 r. poz. 618, 911 i 2077) organ prowadzący uzyskuje ze zbioru danych dotyczącego sprawców wykroczeń, o którym mowa w art. 20f ust. 4 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2017 r. poz. 2067, z późn. zm.³⁾), informacje o wcześniejszym popełnieniu tego rodzaju wykroczeń przez osobę, o której mowa w § 6.”;

2) w art. 97:

a) w § 1:

– uchyla się pkt 2,

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) stwierdzi popełnienie wykroczenia, w szczególności za pomocą przyrządu kontrolno-pomiarowego lub urządzenia rejestrującego, a sprawca nie został schwytany na gorącym uczynku lub bezpośrednio potem, i nie zachodzi wątpliwość co do sprawcy czynu”,

– część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– w tym także, w razie potrzeby, po przeprowadzeniu w niezbędnym zakresie czynności wyjaśniających, podjętych niezwłocznie po ujawnieniu wykroczenia. Nałożenie grzywny w drodze mandatu karnego nie może nastąpić po upływie 60 dni od dnia ustalenia sprawcy wykroczenia.”,

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Funkcjonariusz nakładający grzywnę jest obowiązany wskazać jej wysokość, określić zachowanie stanowiące wykroczenie, czas i miejsce jego popełnienia oraz kwalifikację prawną, a także poinformować sprawcę wykroczenia o prawie odmowy przyjęcia mandatu karnego i o skutkach prawnych takiej odmowy.”;

3) w art. 98 § 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„§ 4. Mandatem karnym, o którym mowa w § 1 pkt 3, można nałożyć grzywnę w razie stwierdzenia wykroczenia, którego sprawcy nie zastano na miejscu jego popełnienia, gdy nie zachodzi wątpliwość co do osoby tego sprawcy. Mandat ten:

1) pozostawia się w takim miejscu, aby sprawca mógł go niezwłocznie odebrać, albo

2) doręcza się sprawcy.

§ 5. Mandat karny, o którym mowa w § 1 pkt 3, powinien wskazywać organ, na rzecz którego w terminie 14 dni ukarany może uiścić grzywnę, oraz informować o skutkach jej nieuiszczenia w tym terminie. Mandat ten staje się prawomocny z chwilą uiszczenia uprawnionemu organowi grzywny we wskazanym terminie. Termin do uiszczenia grzywny liczy się od dnia:

1) wystawienia mandatu – w przypadku, o którym mowa w § 4 pkt 1;

2) doręczenia mandatu – w przypadku, o którym mowa w § 4 pkt 2.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2018 r. poz. 1265, 1149, 1544, 1629 i 1669) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 119 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Bezrobotny, który podjął zatrudnienie, inną pracę zarobkową lub działalność gospodarczą bez powiadomienia o tym właściwego powiatowego urzędu pracy, podlega karze grzywny.”;

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2405 oraz z 2018 r. poz. 106, 138, 416, 650, 730, 1039, 1544, 1669 i 2077.

- 2) w art. 120 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Cudzoziemiec, który nielegalnie wykonuje pracę, podlega karze grzywny.”;
- 3) w art. 122 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Kto:
 - 1) nie dopełnia obowiązku opłacania składek na Fundusz Pracy lub nie opłaca ich w przewidzianym przepisami terminie,
 - 2) nie zgłasza wymaganych danych lub zgłasza nieprawdziwe dane mające wpływ na wymiar składek na Fundusz Pracy lub udziela w tym zakresie nieprawdziwych wyjaśnień albo odmawia ich udzielenia – podlega karze grzywny.”.

Art. 6. Jeżeli wykroczenie zostało popełnione przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przy nakładaniu grzywny w drodze mandatu karnego stosuje się terminy określone w art. 97 § 1 ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu dotychczasowym, chyba że termin określony w art. 97 § 1 ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą upływa później.

Art. 7. Przepisy art. 20f ustawy zmienianej w art. 2 oraz art. 54 § 10 ustawy zmienianej w art. 4 stosuje się do czynów popełnionych od dnia wejścia w życie tych przepisów.

Art. 8. 1. W latach 2018–2027 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi 28 891 573 zł, w tym w:

- 1) 2018 r. – 0 zł;
- 2) 2019 r. – 2 384 000 zł;
- 3) 2020 r. – 2 443 600 zł;
- 4) 2021 r. – 2 504 690 zł;
- 5) 2022 r. – 7 727 307 zł;
- 6) 2023 r. – 2 631 490 zł;
- 7) 2024 r. – 2 697 277 zł;
- 8) 2025 r. – 2 764 709 zł;
- 9) 2026 r. – 2 833 827 zł;
- 10) 2027 r. – 2 904 673 zł.

2. W przypadku zagrożenia przekroczenia lub przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, wprowadza się mechanizmy korygujące polegające na:

- 1) obniżeniu kosztów utrzymania rejestru;
- 2) racjonalizacji częstotliwości wykonywania obsługi serwisowej urzędzeń.

3. Organem właściwym do monitorowania limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, oraz wdrożenia mechanizmów korygujących, o których mowa w ust. 2, jest Komendant Główny Policji.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 2 i art. 4 pkt 1 lit. b, które wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 4 pkt 2 lit. b i pkt 3, które wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*